

HO SI MINH

HO SI MINH

Derűszemű, törekény ember látogatott el a közelmúltban Kelet-Európába. Ho Si Minh, a vietnámi forradalom legendás vezetője és népi vezetője látogatott meg a népi demokráciák fővárosait, — Bukarestet is. Tizenegy esztendő óta most volt először Európában a életében először ezekben az országokban.

A szelíd vonások, a ritkás szakáll, a ritmikus és finom mozdulatok — korunk egyik nagy forradalmárának, az akaratere, az elszántság világos ábrájának szerény külső jegyei.

Elismerték és elismerik ezt róla még olyanok is, akiket sohasem juttatott össze vele a harc kötele. Mikor angol munkáspárti képviselő esete erre talán a legjobb példa, aki a hanoi elnöki palota kertjének virágai között lefolyt hajnal beszélgetés után ezt írta: „Lehetetlen hosszabb ideig beszélni Ho Si Minh-el anélkül, hogy észre ne vegye az ember: egy igazán nagy személyiség beszél. Meg lehet figyelni nála a viselkedését az a teljes könnyedséggel, a kényszeredettség teljes hiányát, amelyet csak olyan embereknél láthatunk, akik feltétlenül urai a maguk munkájának. Ő a legutóbbi példány a nagy klasszikus forradalmároknak — akik egyetlen paritívával szállnak szembe egy birodalom hatalmával és börtöneivel.

A köztársasági paritívából és Ho Si Minh hazájában a birodalom börtönei összeomlottak. Ehhez azonban a nép egységes harca kellett s ennek a harcnak történelmi terméke: a

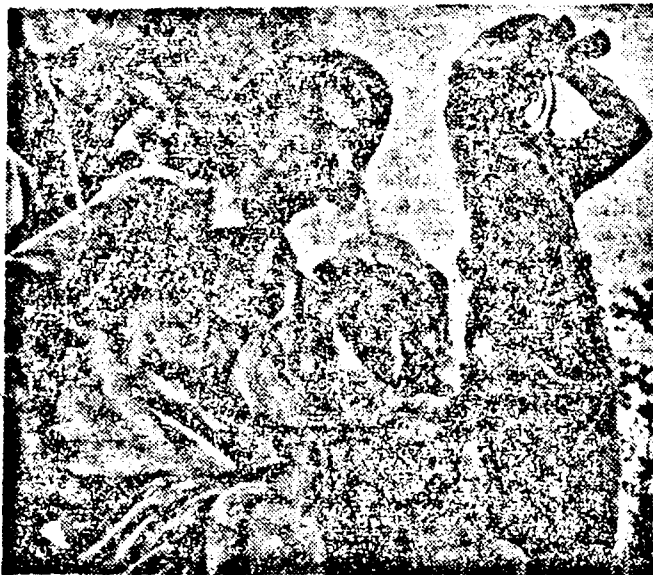
népi vezető, aki egész életét átadja a tömegnek, amelyből származik s amelyet szolgál.

Ho Si Minh — akinek neve válassza magát, forradalmi név és „tisztánlátó”-t jelent, határozott esztendővel ezelőtt, Észak-Vietnámban egyik legforradalmibb tartományának falujában látta meg a napvilágot. Akkor még Nguyen-nek hívták. Volt matriosz angol és francia hajón, szolga egy West-End-i étteremben és munkás Amerikában. Közben egyre szorosabb szálakkal kapcsolódott a nemzetközi forradalmi munkásmozgalmhoz és a versaillesi békekonferenciára hangulata már belerobantott egy memorandumot, amely Indokína népeinek jogait követelte. Ettől kezdve Nguyen-at Quoc volt a neve — Nguyen a hazai. Néhány hónappal később már ott ült a tórsi kongresszuson, ahol megszületett a Francia Kommunista Párt s utána elindult Vietnámba, hogy elnyomott hazájában, az illegális hallatlanul súlyos körülmények között megszervezze a felszabadító mozgalmat. Előbb Sziam, majd Kína területéről irányítja a munkát és 1930 januárjában Hongkongban az ő kezdeményezésére sikerült egységre hozni a különböző iránylatú kommunista csoportokat: megszületett az Indokínai Kommunista Párt. Az 1936-os francia népront felállításának rövid két esztendővel ezelőtt, egészen 1945-ig az illegális évek következtek, — a hongkongi börtön, amelynek levegője tüdejét is megtámadta. Az angolok halálhírét keltik, de a nép nem

hisz nekik. S a népnek van igaza: Nguyen nem halt meg, hazáját megszöktették a börtön-kórházból, hogy újabb kilencéves földalatti forradalmi munka után 1941-ben megjelenjen egy kínai városkában a vietnámi határ mentén, a Vietminh, a széles nemzeti demokratikus front születésén.

Ekkor hallotta először a világ a Ho Si Minh nevet s élete ettől kezdve a világpolitika jényszóráinak keresztjében zajlik. Harcolt a nép ellen a japánok és Pein emberek ellen. 1945 után, amikor a franciák ellaposták a néhány hónapra újjászülött Vietnámban Demokratikus Köztársaságot — országot és forradalmat szervezett a dzsungelben, hogy népe csaknem a szó szoros értelmében „paritívával” megdöntse szülőföldjén a francia gyarmatosító uralmat.

Ezek az adatok persze szegényesek. És nem tartalmazzák sem a mindennapi szíves szervezőmunkát, sem a mai küzdelmeket, amelyeket meg kell vinni az újra és újra feltámadó nehézségekkel, éppen úgy, mint a dzsungelből alig életre kelt ország fejlődésének ezernyi buktatójával, vagy a 17. szélességi foktól délre lesekedő háborús támaszponttal. Az adatok hát szegényesek, de a tanulság gazdag: a nemzetközi forradalom olyan vezetőjét üdvözöljük, akinek lelke és cselekedetei sohasem szakadtak el az őt tápláló néptől és cselekedeteitől s akinek törekény alakja előtt ezért olyanok a legnagyobb akadályok is.



1950-ben a fronton figyelő a dongokhei arcvonalát



Az őserdei földadiszálláson dolgozott Ho Si Minh.

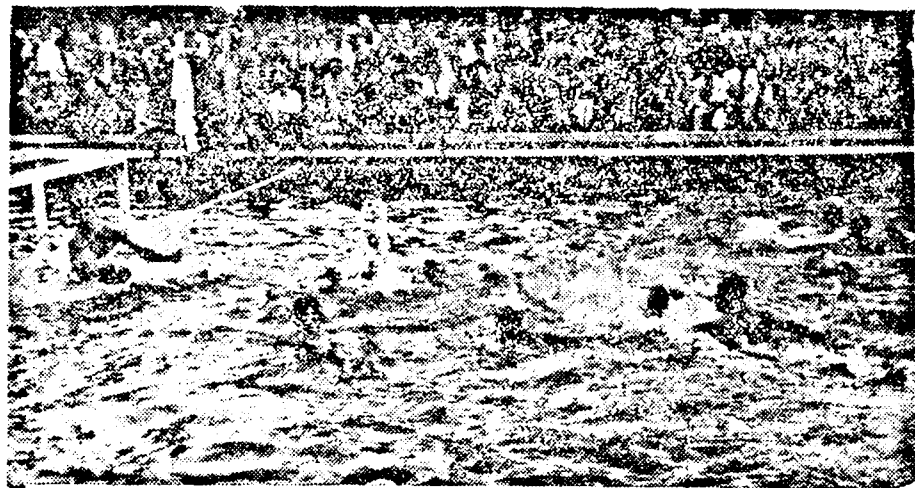
AMI EDDIG NEM VOLT

Arad sportja kétségtelenül rendkívül fejlett és számos sportágban országos viszonylatban is kitűnő sportolók tevékenykednek városunkban. Uszoda hiányában azonban a vízisportok eddig nem tudtak kifejlődni

s így ebben a sportágban alaposan elmaradtunk a többi városok mögött. A közelmúltban elkészült az aradi sportuszoda, amely most már lehetővé teszi, hogy a vízisport is megfelelően fejlődjék. Különösen élénk

érdeklődés nyilvánul meg a vízpoló iránt, ami érthető, mert ez a szép, dinamikus labdajáték mindenütt kedvelt.

Képünk az aradi uszoda megnyitóján lejáró vízilabda mérkőzés egyik jelenetét ábrázolja.



Aranybátortemből

Tapasztó János gépkocsivezető itas állapotban vezetői és hanyagsága forgalmi balesetet idézett elő. Miután áthaladt a Mosóczy-telepre vezető hidon, szabálytalanul magas sebességre kapcsol, a fogvasztott szeszesital miatt nem tudja uralni a kormánykereket, nekiment egy fának, majd egy másiknak, amit gyökerestől kidöntött, végül pedig egy villanyoszlopnak. Amikor Szabó Lajos és Szabó András, akik sértetlenül az autóban maradtak, valamint Boronea Eusebiu és Ancateu Ioan, akik a vezetőülékben ültek, felszólították a gépkocsivezetőt, hogy álljon meg, ez megállt, de miután látta tettét, elszaladt a gépkocsival, gondolván, hogy megszabadulhat a felelősségtől.

A tárgyalás folyamán a gépkocsivezető azzal védekezett, hogy az uton egy másik gépkocsi jött vele szembe, amelynek lámpái maximális fényerősséggel égtek s a nagy fény valóságilag megvakította.

A vezetőülékében, valamint a gépkocsin levő két-két tanu kijelentette, hogy nem jött velük szembe jármű és nem láttak lámpákat sem. Ugyanekzt vallotta Andraa Ludovic, a vezetővezető és Kravetz József is, akik történetesen az utcán voltak, amikor a baleset történt. Az utolsó előtti tárgyaláson azonban a vádlott „feldevezte” két tanut, akik siettek a helyzet megmentésére: éspedig Juhasz István és Bronz Nicolae vasuti munkás, akik kijelentették, hogy látták a szembejövő erősfényű járművet. Amikor az ügyészség felkérte őket, hogy igazolják tanuvalomásukat, tökéletesen bebizonyosodott, hogy az illető napon egyikük sem volt a tett színhelyén, tehát hamisan tanuszkodtak. Mindkettőjüket bíróság elé állították és egy-egy év fogsázbüntetésre ítélték. A fogházban alkalmuk van kölcsönösen „viggasztalálni” Tapasztó Jánossal, akit háromévi fogságra ítélték.

NYUGATI APRÓSÁGOK

Egyenlőség a törvény előtt

Az egyik párizsi törvényszék ugyanazon a napon két ügyet tárgyal.

Wilfrid Faivret két millió frank értékben, minig 10 darab csekket hamisított. Meghamisította személyazonosságát igazolványát

és hamis csekkekkel fizetve három gépkocsit vásárolt, 95 ezer frankért eladta az őrizetbe bízott 300 ezer frank értékű gyémántot, stb.

A második vádlott egy algiri ember volt, akit azért állították bíróság elé, mert az algiri hazafiak számára gyűjtött.

A büntetés mindkét esetben — 12 havi fogság.

Ragyogó példája a törvény előtti egyenlőségnek abban a rendszerben, amely magát „szabadnak” és „demokratikusnak” nevezi.

Felvilágosítás

Aki tudni akarja, melyik az az ut, amely Amerikát kivezeti a gazdasági nehézségek ből, olvassa el a „Newsweek” cikket.

A lap szerint három ellentétes tényezővel kell számolni: 1. az állandóan növekvő munkabérekkel, 2. a rögzített árákkal, 3. a munkaerő tökéletes kihasználásával. A lap ezután így folytatja: Az állandóan növekvő bérek csak az árák állandó növekedésével biztosíthatók. Ha a bérek növekednek és az árák nem, az munkanélküliséghez vezet.

Kit képviselnek?

A Bundestag néhány volt és reménybeli tagja nemrég ülést tartott Bonn egyik politikai szalonjában. Mindannyian érdeklődéssel hallgattak Karl Kahnt, aki már nyolc éve képviselő és aki a választási kampány sikerének biztos szeréről beszélt.

A legfontosabb — mondotta — a képviselő

biztos a javasolt módszer sikerében. Szűkebb körű megbeszélésen sóhajta megjegyezte ugyanis: „Milyen velem, ha nem kerülök be a Bundestagba, hiszen semmilyen „foglalkozásom” sincs.” Felvetődik a kérdés: miért választották meg annakidején Kahn urat, és kiket képviselt a Bundestagban?

Hévízei riport HALLÓ 13-13...!?

— Igen, itt a mentőszolgálat, — válaszolja Crisan Viorica a telefonkagylóba. És máris írja a címet: F. E., Decebal utca 17, szülés.

Pillanatok alatt rendelkezik. A soros gépkocsivezető indítja a mentőautót, amely máris száguld a megadott cím felé, hogy a beteget azonnal a szülészeti klinikára szállítsa...

A mentőszolgálat Varga Katalin utcai székében várunk. Így megy itt a munka éjjel-nappal, hétköznapokon és vasárnap, megszakítás nélkül.

Milyen súlyos esetekben vetik igénybe a mentőszolgálatot az utóbbi napokban? — kérdezzük.

Crisan Viorica fellapozza a könyvet, ahol az eseteket feljegyzik...

„A hét közepén ugyancsak élesen berregt a telefon, mint oly sokszor naponta. Izgalom hangja ment be a címet. A Tribunal Dobra utca 1. számú házban egy nő rosszul lett, súlyos görcsei voltak. A bejelentést követően néhány perc múlva már rohogott a mentőautó. A szolgálatos orvos megállapította, hogy gyomorfürdős történt. A beteget a mentőkocsin nyomban kórházba szállították, ahol azonnal elvégezték a gyomoroperációt.

„A Renasterii utcából jelentették, hogy B. D. baleset következtében hátréncelést szenvedett. A mentők azonnal a kórház ortopéd osztályára szállították. Egy másik eset. Idősebb férfi lett rosszul az utcán. A járókelők a legközelebbi távbeszélő központ felé hívták a 13-13-at. Dr. Wolfner Gyula, a mentőszolgálat igazgató főorvosa szállt ki a helyszínre. Egy injekció és a beteg máris jobban érezte magát. Működéséről volt szó és nem igényelt kórházi kezelést.

De nemcsak a városban, hanem a környék több községéből is számos távbeszélő-bejelentés érkezik az aradi mentőszolgálathoz. A napokban baleset történt Vladimirescun. Egy fiatalember leesett a lóról és súlyos sérüléseket szenvedett. A bejelentés után a mentőautó Vladimirescun felé rohogott, hogy a beteget kórházba szállítsa.

Néhány esetet említettünk meg a mentőszolgálat munkájából. Nehéz és felelősségteljes feladatot végeznek itt az orvosok, dr. Wolfner Gyula, dr. Reich Béla és dr. Popovici, az egészségügyi segédszemélyzet és a gépkocsivezetők. Meg kell említenünk, hogy este 7-től reggel 8 óráig tizenegy óra között egy ügyeletet tart a mentőállomás.

Harcoljunk a járványos betegségek ellen

A járványos betegségek kérdése egyike a közegészségügy legfontosabb problémáinak. Mivel ezek a betegségek súlyosságuk, szövődményeik és annak következtében, hogy egyik emberről a másikra terjedhetnek és elsősorban a gyermekeket érintik, nagy veszélyt jelenthetnek a lakosság számára. Eppen ezért, mindenkinek szigorúan be kell tartania a járványok elkerülése és megfékezése érdekében elrendelt rendszabályokat.

Meg kell azonban állapítanunk, hogy a járványos betegségek megelőzése és leküzdése sokkal nagyobb sikereket érhet el, ha városunk lakossága megfelelő mértékben segít a sietett volna az egészségügyi szerveknek és szigorúan betartotta volna az ajánlott védekező intézkedéseket.

Jövő héten filmszínházainkban

Hétlőn a N. Balcescu-mozi megkezd a „Hajdanában filmországban” című francia—olasz közös filmalkotás vetítését. Az új bemutatott alapfoglatát tömören talán úgy fejezhetnénk ki, hogy ez a filmgyártás önéletrajza. Rendezője Flavio Steno, akit a mozilátogató közönség nálunk eddig inkább mint szövegkönyvíró ismert meg (Hülsen asszonyok). Múltaság és egyben szatirikus paródia ez a film azoknak a letűnt időknek, amikor még az úgynevezett „jóizlésű közönség” által megvetett ponyvaregények és hamis mithoszok felhasználásával készülték el az első nagysikerű néma filmek.

Csüörtőlől kezdődően a Dózsa György-mozi bemutatja a lodzi filmstúdióban készült, „A csatorna” című új lengyel filmet, amely kiuntetést nyert az idei cannesi filmversenyen. A film az 1944-es lengyel népi felkelést mutatja be. A hitlerista náci hordák jelenlétében, a sok kegyetlenkedés alatt sem bátorlanodnak el a hős lengyel nép és a legdrámaibb körülmények között is harcol a felszabadulásért.

Gyorsan és pontosan kell dolgozni, hiszen emberek életéről van szó. Tulfeszített a munkájuk és mégis előfordul nem egyszer, hogy a mentőket feleslegesen hívják ki. Olyankor, amikor nem forog fenn a sürgősség esete. Előfordul, hogy influenzánál éjszaka felszökik a láz. Ilyenkor az aggódo családtagok teljesen feleslegesen a mentőket hívják, amikor amugyis tulzsufolt a munkájuk. Erről a kérdéssel beszélgetünk dr. Wolfner Gyulával, a mentőszolgálat igazgatójával a kislodahelyiségben. Elmondja, hogy a mentőszolgálat 1954 január 1-óta önálló intézmény és külön szabályok alapján működik. Feljegyzünk néhány adatot, hogy milyen esetekben vehető igénybe a mentők teljesen ingyenes szolgálata. Elsősorban mindenféle baleseteknél, szüléseknél, bérnlások, súlyos epe- vagy veserohamok esetében, valamint ha a beteg fertőző. Olyankor is igénybe vehető, amikor a beteg csak mentőautón szállítóképes.

A mentőszolgálatnak hat gépkocsija van, bár ezek közül nem mindig üzemelnek valamennyi. Mégis óriási haladást jelent a múlttal szemben, amikor egy rozoga gépkocsi és egy kóvontatásu jármű állott a mentők rendelkezésére. Es még valamit jól jegyezzünk meg: a mentőszolgálat számát: 13-13. Ezt a számot hívhatjuk éjjel-nappal, bármelyik legközelebbi távbeszélő állomásról. Akár a gyári portások felé kének telefonkészülékén, akár magánlakásból. Az emberekben él a segítőkészség és senki sem utasítja vissza, ha telefonján a mentőktől kérnek segítséget. Erdesek megemlítenünk, hogy szovjet példa alapján nemcsak Aradon, hanem minden más vidéki városban 13-13 a mentők telefonszáma. Ennek az az előnye, ha más városban kerül valaki olyan helyzetbe, hogy a mentőkre szüksége van, nem kell gondolkodnia a telefonszámom... Nyomban határozza azokat, akik legközelebből öröknek egészségük felett.

Mindenkit érhet baleset. Bárkinek szüksége lehet a mentőszolgálatra, de csak akkor hívjuk a 13-13-at, ha erre mulhatatlanul szükségünk van. Ne növeljük munkájukat hiába. Gondoljunk mindig arra is, ha mi főlegesen hívjuk őket, esetleg elvonjuk másoktól, akik talán életveszélyesen súlyos állapotban várják a mentők sürgős segítségét.

Messer Sándor